

26 Ιουλίου: Εορτάζει η Αγία Παρασκευή

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 26 Ιουλίου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της [Οσιομάρτυρος Παρασκευής](#), των Ιερομαρτύρων Ερμολάου, Ερμίππου και Ερμοκράτους.

Αγία Παρασκευή: Η ηρωική παρθενομάρτυς της αρχαίας Εκκλησίας

•

Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Η Εκκλησία μας έχει να επιδείξει «νέφος μαρτύρων», ανδρών και γυναικών, νέων και γερόντων, ευγενών και ασήμων, πλουσίων και φτωχών, ελευθέρων και δούλων. Είναι οι καλλίμαχοι Μάρτυρες, οι οποίοι κλήθηκαν από τις περιστάσεις, να δώσουν τη μαρτυρία τους για τον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Χριστό, ως τον μοναδικό Λυτρωτή του ανθρωπίνου γένους. Τη μαρτυρία τους αυτή επισφράγισαν με

απίστευτες ταλαιπωρίες, το αίμα τους, και εν τέλει με την ίδια του τη ζωή. Ένα τέτοιο εύοσμο άνθος της αρχαίας Εκκλησίας είναι η μεγαλομάρτυς και παρθενομάρτυς αγία Παρασκευή.

Γεννήθηκε στη Ρώμη το 2ο μ. Χ. αιώνα, όταν οι σκληροί και απάνθρωποι διωγμοί κατά τον Χριστιανών ήταν σε πλήρη εφαρμογή. Οι ευσεβείς χριστιανοί γονείς της Αγαθόνικος και Πολιτεία, προφανώς ελληνικής καταγωγής, οικονομικά εύποροι και κοινωνικά καταξιωμένοι, μετέδωσαν στην μονάκριβη κόρη τους την ευσέβειά τους και την πίστη στο Σωτήρα Χριστό.

Την ονόμασαν Παρασκευή, διότι γεννήθηκε την ημέρα της Παρασκευής, κατά την οποία προπαρασκευαζόμαστε για να εορτάσουμε την εβδομαδιαία εορτή της Αναστάσεως του Κυρίου μας, την Κυριακή.

Η ευσεβής κόρη από παιδί άρχισε να μελετά το λόγο του Ευαγγελίου και να προσαρμόζει τη ζωή της στη ζωή του Χριστού, τον Οποίο αγάπησε με όλη τη δύναμη της ψυχής της. Ξεχώριζε δε από τα άλλα κορίτσια της Ρώμης για τον ενάρετο βίο της και την αγνότητά της.

Σε ηλικία είκοσι ετών έχασε τους γονείς της. Το γεγονός αυτό στάθηκε αφορμή να αλλάξει η πορεία της ζωής της. Το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να μοιράσει την μεγάλη περιουσία της στους φτωχούς και κατόπιν αφιέρωσε τον εαυτό της στη διακονία της Εκκλησίας, ήτοι: στη φιλανθρωπία και την ιεραποστολή. Η ρωμαϊκή εκκλησία της ανέθεσε την κατήχηση στις γυναίκες της Ρώμης. Έμπαινε στις πλούσιες επαύλεις ή τα σπίτια των φτωχών και κήρυττε το Ευαγγέλιο και τις αρχές της χριστιανικής πίστεως με ιδιαίτερο ζήλο και θέρμη. Μετέβαινε συχνά και στα απομακρυσμένα μέρη, για να μεταστρέψει όσο το δυνατόν περισσότερους στην εν Χριστώ σωτηρία. Η φήμη της έφτασε γρήγορα στις ρωμαϊκές αρχές, οι οποίες είχαν κηρύξει απηνή διωγμό εναντίον των Χριστιανών, από τα χρόνια του θηριώδους Νέρωνα (67 μ. Χ.).

Βρισκόμαστε στα χρόνια του Αντωνίνου Πίου (138-161 μ. Χ.). Οι δραστηριότητες της ευγενούς χριστιανής κόρης έφτασαν ως το ανάκτορο του αυτοκράτορα, ο οποίος έδωσε διαταγή να τη συλλάβουν και να την οδηγήσουν μπροστά του. Η σεμνή και όμορφη αρχοντοπούλα στάθηκε μπροστά στον φανατικό ειδωλολάτρη ηγεμόνα με πρωτοφανές θάρρος. Ο Αντωνίνος εντυπωσιάστηκε από το κάλλος και το θάρρος της Παρασκευής και γι' αυτό δεν ήθελε να εφαρμόσει το νόμο, που προέβλεπε φρικτά βασανιστήρια σε όσους από τους χριστιανούς δεν ήθελαν να θυσιάσουν στους παγανιστικούς «θεούς» και να κάψουν λιβανωτό στο «θεό» αυτοκράτορα.

Άνοιξε διάλογο μαζί της, ελπίζοντας ότι θα την μετέπειθε και θα αρνιόταν τη χριστιανική πίστη και θα θυσιάζε στα είδωλα και στο δικό του άγαλμα. Προσπάθησε με φτηνές κολακείες και υποσχέσεις να την πείσει. Επίσης επιχείρησε να της εξηγήσει ότι ως ρωμαίοι, έπρεπε να θυσιάζουν στους «θεούς», δείχνοντας έτσι την ευαρέσκειά τους σ' αυτούς που τους προστάτευαν. Αλλά η Παρασκευή έμεινε αμετακίνητη στην πίστη της, αντικρούοντας με περισσό θάρρος, διαύγεια πνεύματος και λογικά επιχειρήματα τα λόγια του Αντωνίνου, τονίζοντάς του ότι ο μόνος αληθινός Θεός είναι ο Τριαδικός, τον οποίο μας αποκάλυψε ο σαρκωμένος Υιός Του.

Η στάση της και τα λόγια της εξόργισε τον αυτοκράτορα, ο οποίος, βλέποντάς την αμετάπειστη, έδωσε εντολή να τη βασανίσουν, ελπίζοντας ότι δε θα άντεχε τα μαρτύρια και θα αρνιόταν την πίστη της. Φοβεροί δήμιοι ειδωλολάτρες εφάρμοζαν φρικτά μέσα βασανισμών κατά των χριστιανών. Στην αρχή της έβαλαν πυρακτωμένη περικεφαλαία στο κεφάλι. Η αγία δε λύγισε και υπόμεινε καρτερικά τους αφόρητους πόνους του εγκαύματος. Μετά την έκλεισαν σε σκοτεινή φυλακή, απομονώνοντάς την από τις άλλες χριστιανές γυναίκες. Το δεσμοτήριό της το μετέβαλλε σε τόπο προσευχής και δοξολογίας του Θεού. Άγγελος Κυρίου κατέβηκε τη νύχτα και την ελευθέρωσε. Αλλά δεν άργησε να συλληφθεί και πάλι και να οδηγηθεί ενώπιον του αυτοκράτορα, όπου αντέκρουσε ξανά με περισσότερο θάρρος και ψυχική δύναμη τις κολακείες και τις απειλές του. Τότε διέταξε να την ρίξουν σε λέβητα με καυτό λάδι. Ο Θεός όμως την προστάτεψε και δεν κήκε μέσα στο λάδι που κόχλαζε! Ο αυτοκράτορας νόμισε πως δεν έκαιγε το λάδι, πλησίασε στον λέβητα να δει και τυφλώθηκε από τις πύρινες αναθυμιάσεις. Η αγία τον θεράπευσε θαυματουργικά και γι' αυτό θεωρείται προστάτιδα των ματιών. Ο Αντωνίνος την άφησε ελεύθερη και σταμάτησε τους διωγμούς!

Ύστερα από λίγο καιρό πέθανε ο Αντωνίνος και τον διαδέχτηκε ο Μάρκος Αυρήλιος (161-180 μ. Χ.). Αν και στωικός φιλόσοφος, συνέχισε με την ίδια μανία και αυτός τους διωγμούς εναντίον των χριστιανών. Από τους πρώτους χριστιανούς που συνέλαβαν ήταν η Παρασκευή. Έδωσε εντολή σε δύο έπαρχους, τον Ασκληπιό και τον Ταράσιο να τη βασανίσουν με αγριότητα. Ύστερα από φρικτά βασανιστήρια την αποκεφάλισαν. Οι χριστιανοί της Ρώμης με μύριους κινδύνους κατόρθωσαν και πήραν το τίμιο λείψανο της αγίας και το έθαψαν σε κάποια κατακόμβη με τιμές, όπως αρμόζει σε μια ηρωική Μάρτυρα του Χριστού. Η μνήμη της τιμάται στις 26 Ιουλίου.

Αυτοί είναι οι καλλίμαχοι Μάρτυρες της Εκκλησίας μας. Τα εύοσμα άνθη της πίστης και της αγνότητας. Στις θυσίες και στα αίματά τους θεμελιώθηκε και ανδρώθηκε η Εκκλησία του Χριστού!